

Laatst... jaar 6

Rik Wintein

Laatst... jaar 6

Meer informatie:

rik.wintein@pegomas.be

<http://www.pegomas.be>

<http://rikwintein.com>

Copyright

Rik Wintein, "Laatst... jaar 6"

Eigen uitgave via Storyland.be

© 2024, Rik Wintein

Coverfoto: © Marc Sierens

NUR 320

ISBN 978 94 0373 016 5

D/2024/14.414/01

Dit is hoofdzakelijk fictie. Elke gelijkenis met bestaande personen en/of gebeurtenissen is een bijzonder grappig toeval.

Niets van deze uitgave mag door middel van elektronische of andere middelen, met inbegrip van automatische informatiesystemen, worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver en uitgever.

Voorwoord

Men kan ervan zeggen wat men wilt: bloggen is en blijft onnoemelijk plezant. Meer zelfs: zo'n digitaal dagboek bijeen pennen is uitgegroeid tot een verslaving. Wanneer mij door een ongelukkige samenloop van omstandigheden de tijd ontbreekt om mijn gedachten, mijn gevoelens en - bij gebrek aan een beter woord - mijn inzichten aan het digitale papier toe te vertrouwen, begin ik telkens weer "embêtant" rond te lopen. Ken je dat gevoel?

Het voorbije jaar had een bijzondere bijsmaak. Enerzijds ga ik in 2024 officieel met pensioen, wat maakt dat ik het laatste volledige kalenderjaar van mijn beroepsloopbaan achter de rug heb. Anderzijds maakte ik in 2013 kennis met "*Weerwoord Woord*", een non-profit organisatie die schrijvers en performers een zogenaamde *open mic* biedt. En stel je voor: zelf heb ik ook op dat podium gestaan met een *performance*, en het smaakt naar meer.

Hoe dan ook... veel leesplezier.

Brugge, 21 januari 2023

Inhoud

Voorwoord	5
Inhoud	6
Veranderende wereld	9
Dilemma	15
Tuimeltrein	17
Geboortedag	25
Do not judge a book by its cover	27
Gekleurde woorden	31
Ochtendgezelligheid	34
Biologische doping	37
8 minuten	41
Penitentie	44
Comedy	46
Bijnamen	49
Voorbarig	52
Necrologie	56
Goedgekeurd	59
Menigelei	63
TV-soiree-ritueel	69
Screen	73
Bejaard	75
Het pietje van Ken	78
Alpha	82

Kreupel	86
Paralytisch	90
Ooit was ik jong	92
Dankduiding	94
Interesse	98
Weerwoord 1 : De Scripto	101
Elektrische idioten	106
Pijntranen	110
Nuancelast	114
Sprookje	117
Weeklachtenloos	120
Het einde	124
Weerwoord 2: De Tempore	127
Hibernatie	131
Nare nostalgie	134
Een mooie dag	138
Brulboeileegte	143

Veranderende wereld

Laatst verloor de piot zich (andermaal) in een hoogmis van de automobiel.

Het is ondertussen de vierde keer dat ik mij overgeef in de armen van "La Déese", het relatief nieuwe automerk dat heel hoog inzet op "Different Spirit" en "The French Art of Travel". Mijn eerste deelname als *DS-informant* aan het zogenaamde *Autosalon* is vooral ingegeven door een grote nieuwsgierigheid. Eigenlijk heb ik weinig affiniteit met het evenement, dat ik enkel ken van horen zeggen.

Toch moet ik niet lang nadenken, wanneer het castingbureau mij de vraag stelt. Het aanbod voelt aan als een opportuniteit om een nieuwe wereld te exploreren en dat is het soort uitdaging waar ik op dat moment om meerdere redenen wel voor open sta. Achteraf blijkt die presumptie te kloppen als een bus. Wat mij uiteindelijk nog het meest charmeert, is het begeisterende, multiculturele universum waarin ik terechtkom.

Na afloop van mijn eerste deelname ben ik overtuigd dat dit een eenmalige gebeurtenis is en verkondig dat ook aan iedereen die dat horen wil. Evenwel dwaal ik. Want elk jaar opnieuw is de lokroep van de sirene genaamd "*Het Salon*" oorverdovend en kijk ik uit naar de mogelijkheid om als nestor mee te draaien in een knettergekke show en het bijhorende zeer

diverse decor. Talrijke gesprekken met andere "*anciens*" onthullen dat ik lang niet de enige ben die een bijzondere voorliefde heeft voor deze interessante, intense tiendaagse. Het lijkt een verslaving, maar dan eentje met behoorlijk pijnlijke voeten en een gruwelijke vermoeidheid op het einde. De doorgaans saaie en lastige opleiding vooraf neemt iedereen er voor lief.

Zoals alles in het leven is ook de *Brussels Motorshow* niet altijd Rozegeur en Maneschijn. Jazeker: er is meer dan genoeg plaats voor grappen en grollen, en ook de occasionele "*Open Bar*" na de avondsluiting zorgt voor pret en plezier. Toch heeft elke editie een donker kantje, mocht ik ervaren, gaande van een niet zo geslaagde catering over tegenvallende figuranten, bezoekers of contacten, tot het soms minder fraai gedrag van *teamleaders* of *stand-managers* (van dat laatste ben ik dit jaar gelukkig gespaard - het zijn fijne figuren).

Ondanks mijn relatief beperkte ervaring, meen ik op dit eerste *Autosalon* na de *Covid*-perikelen en de bijhorende onderbreking toch enige veranderingen te bespeuren. Het evenement is lang niet meer hetzelfde. Dit *100th Brussels Motorshow* kondigt zich onvervalst feestelijk aan, zij het kleinschaliger en beperkter dan zijn voorgangers. Ditmaal is er geen plaats voor gemotoriseerde twee-, drie- en vierwielers, op een paar uitzonderingen na. Ook bedrijfsvoertuigen zijn schaars gezaaid. Enkel *luxe voituren* staan in de spotlights. Bovendien palmt het evenement minder *Heysel*-paleizen in dan voorheen. Desgevolg is de grootte van de toegewezen standplaatsen amper

een derde van voorheen, waardoor de onderscheiden merken verplicht zijn het aanbod uitgestalde pronkwagens zeer te beperken. Zelfs de veiligheidsperimeter rond zogenaamde "*conceptcars*" (een poenig woord voor geweldig dure prototypes) zijn zo belachelijk klein dat menig stand-manager meer dan eens een beroerte nabij is wanneer boertige bezoekers aan de peperdure laboratorium-wagens prutsen en er zelfs in plaats nemen.

Anderzijds toont niet alleen het *Autosalon* een nieuw gelaat. Ook de (bij wijlen zéér talrijke) bezoekers hebben een andere jas aangetrokken, tot grote frustratie van de informanten. De rol van die laatsten is simpel en duidelijk: als tussenpersonen moeten zij geïnteresseerden en potentiële kopers zoveel mogelijk informatie over de wagen in kwestie bezorgen en hen in één beweging ook in contact brengen met de dichtstbijzijnde verdeler (een *DS-store* heet dat bij *DS Automobiles*).

Tijdens de vorige edities lukt dit heel aardig. Menige babbel leidt tot een "*lead*": de informant noteert naam, adres en voorkeuren, presenteert een simulatie van een mogelijke wagen en stuurt deze gegevens met een druk op de knop naar de plaatselijke *DS-store*. Op het einde van de dag is het aantal aldus bekomen *leads* een goede graadmeter voor het geleverde werk en de hoeveelheid verspreide informatie.

Dit jaar is het helemaal anders. Al vanaf de eerste dag is het duidelijk dat de interesse en het gedrag van de doorsnee bezoeker is omgeslagen. De mensen zijn niet op zoek naar

interessante contacten, wel naar informatie. Net op het moment dat bij een lange introductie van de wagen de woorden "*testrit*", "*contactgegevens*", "*simulatie*" enzovoort vallen, haken de meesten af.

"*We weten waar de concessiehouder is en gaan zelf wel contact met hem opnemen,*" zeggen de meesten, vaak gevolgd door: "*We hebben op het internet als een en ander gevonden*". Andere bezoekers "*zijn nog maar pas toegekomen en zullen straks wel terugkomen*", wat een goedbedoelde leugen is. Meteen kan een informant fluiten naar een bewezen "*lead*".

Dit fenomeen lijkt vreemd maar is het eigenlijk niet.

Met de *lockdowns* kreeg het online shoppen een fenomenale *boost*. Dat is geen geheim, integendeel. De doorsnee consument beseft meer dan ooit dat het internet een oneindige vergaarbak van informatie is, en - als het er op aankomt - ook een gigantisch warenhuis. Dat bewustzijn gidst ook de gerichte bezoeker van het *Autosalon*. Voor hun verschijning op de *Brussels Motorshow* maken de meesten achter hun computerscherm hun huiswerk. Enkel wat het internet hen niet kan bieden - een fysieke sensatie - komen ze zoeken in de schaduw van het *Atomium*. Het overgrote deel van de geïnteresseerden is een *window shopper*; op een paar uitzonderingen na. "*The Times They Are A-Changing*": beter is het niet te beschrijven.

Kwaliteitsvolle en informatieve gesprekken resulteren niet langer in kwaliteitsvolle en potentieel interessante *leads* en

vruchtbare connecties. Een mens vraagt zich meteen af of zoiets voortaan ook een regel is in andere universa waar communicatie en verbinding centraal staan. En vooral: wat daarvan de impact kan zijn op mens en maatschappij.

Maar veel tijd voor dergelijke filosofische bespiegelingen hebben informanten op de *Brussels Motorshow* niet. Wel net voldoende inspiratie om elke morgen, aan het begin van een altijd lange dag, bij de briefing zichzelf vol te pompen met de nodige energie. En daar zijn alle middelen goed voor, waaronder ook een strijdbaar lijflied, en op de laatste dag een zelfgemaakte rap.

DS Automobiles

On est vraiment la meilleur team

Ne nous prenez pas pour des debiles

On fait des leads à la Karim

On bosse pour Stellantis même si nos pieds font des caprice

Clément, Seb et Xaiver, merci les teamleaders en acier

Donnez nous nos tickets, et non surtout plus des bonnet sinon on déclarera forfait

Merci à Soprano, grace à lui, on et toujours "chaud".

ALORS MAINTENANT TOUS LE MONDE DEBOUT

ON CE LÊVE ET ON FAIT LES FOUS.

© Rhizlaine Dupuis

DS Automobiles

We zijn echt het beste team

Neem ons niet in de maling.

We maken leads zoals Karim

Wij beulen voor Stellantis ook al protesteren onze voeten dag in dag uit

Clément, Seb et Xaiver, dank aan onze teamleaders van staal

Geef ons tickets, en geen mutsen meer, anders gooien we de handdoek in de ring...

Dankzij Soprano zijn we nog steeds "hot".

DUS NU STAAT IEDEREEN OP

WE GAAN NOG EENS UIT DE BOL

---

25 januari 2023

Dilemma

Laatst worstelde de piot met gemengde gevoelens.

Tijdens zijn dagelijkse ochtendwandeling heeft de piot niet enkel oog voor de biologische bruine pakketjes die *Magnifieke Marcel* er uit perst, ook de occasionele plastic verpakkingen, blikjes en andere achteloos weggegooid rotzooi ontsnappen niet aan zijn aandacht. Geen dag gaat voorbij of hij verlaat *Foreest Felthem* met letterlijk een handvol troep, met achterlating van zoveel meer schandvlekken wegens te kleine pollen.

Na het droppen van het obligate poepzakje en de opgeraapte vuiligheid denkt de piot vaak na over het vele zwerfvuil, de achteloze daders en het opruimen. Vooral dat laatste is voor hem een issue. De daad op zich zadelt hem telkens weer op met een dubbel en dus verwarrend gevoel. En dat is een niet onbelangrijke bijdrage tot de chaos in zijn hoofd.

Enerzijds is er de onweerlegbare wetenschap dat eigenhandig regelmatig zwerfvuil oprapen een goede daad is. Het is een weldaad voor mens en natuur. Die laatste raakt minder belast en bevuild, waardoor de eerste meer kan genieten van een schone natuur.